Quelle: http://manuscripta.at/?ID=39944
Copyright: Melk, Benediktinerstift

vobis seu vrce postroi Joh 17. Hec est vita etna ꝛc
et subingit Cognos deuitate a vita quia finem
no habet ꝛc pre mi videt m̃ q̃ septa mea
de bitudie aut no tõ plegerit aut in
aduersitat. Ego em ista glosa q̃ est stoli
fortit impugnari qua tu impugnaro in
tacta reliquisti. p vita em etna in hac
loco ut videt intelligenda est bitudo sti
vita bta qd pt ego vtb mediate prudentiby
quibo saluator ad pcem logs sr dicit Sic
dedisti ei ptate o ꝛ̃ ais et omne qd dedisti
ei det eis vita etna. et stat sequit hec
a aut vita etna. Vn xpo arrepit ptate
a pre dandi vita etna sti vita bta. de
moriby nacq xpus no pmittit vita etna
neq alys dampnatis. qui tu viuet et
nate et ognoscet deu etnale quia odiet
eu etnale. quate igit arrepisset xpus
ptate dandi vita etna si p vita etna s
tu intelligat vita ut acto ognitos et
nate duratis. Vn Aug et het in glosa
gtmua Joh 17. Sic igit filio glorificat te
ut omibo quos dedisti ei te cognitu fa
ciat. Porro si cognos est vita etna. quo
magis in hac pfecto no aut moriem in
vita etna. Quc ergo ognos dei pfecta aut
qn nulla mors erit. Suma tut dei clarifica

etna

tãtomagis
viuẽ ten-
dimus